

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 13. Quod contra Monasterium iudicari non potuerit deficiente mandato,
sed bene pro Monasterio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

cari potuisse, ac per consequens iudicatum non fuisse, sed quidquid iudicatum sit, in Monasterij Commodum necessariò cedere, nec aliter contingere aut fieri potuisse. Nam certum est

S.13. Quod contra Monasterium iudicari non potuerit deficiente mandato, sed bene pro Monasterio.

Si quidem condemnari nemo potest non legitimè auditus, siue per legitimum Procuratorem non defensus, sed bene absolui. *L. acta 45. in fine ff. de re iudic. l. non eo minus 14. & ibi DD ff de procuratorib.*

Ad defendendum omnes admittuntur oblatæ cautione iudicatum solui (quam si pars non exigit iudex non vrget) quo casu si sententia feratur pro eo, qui se obtulit defensioni, proderit exceptio Reo. si ab eo petatur, non autem noceret ei nisi esset Tutor vel Curator. Verba glossæ ad leg. rei iudic. 4 ff de except. rei iudic.

Sic & sententia lata post mortem litigantis valet, quando absolvitur, vel cum sententia est ad eius fauorem. *L. cum quasi 30. in Princip. ff. de fidei commiss. libert.*

Quamuis non valeat lata contra mortuum ab alio defensum, quando mortuus condemnatur. *L. de quare §. 1. ff de iudicis.*

Particulariter ad nostrum casum sententia pro minore etiam in defenso valet. *L. non do minus 14. C. de procuratoribus.*

Ita & pro Ecclesia indefensa, *Gothof. ad d. l. & DD.*

Ita & pro fisco indefenso. *gloss. in l. 3. §. dinus, C. de Iure Fisci. Gothof. ad d. l. non eo minus.*

Vnde per ineuitabilem consequentiam sequitur, cum tantus iudex rebus ita constitutis sententiam tulerit, quam (si per eandem Monasterio præiudicasset aut damnum intulisset) ferre non poterat, sequitur per illam præiudicare, nocere, aut damnum, vel interesse inferre non voluisse, neque de facto intulisse.

S.14. Quod non solum ex defectu mandati, sed & ex ratione iustitiae sententia ferri non potuerit, contra immediatum sub Imperio statum.

Ipsò libelli scriptore testante & asserente sententia ferri non potest contra sententiam: videat ipse illud, quod tantopere in suo libello exaggerat.

Sententia, inquit, immo consilij aulici, cum quo (vtait) Camera Imperialis parem seu concurrentem iurisdictionem habet, atque adeo ipsius Imperatoris sententia contra alteram sententiam prolatam nulla est, ad quæ confirmanda, turbas penè atque adeo jurgia concitat, deinde reuidet in eodem libello suo §. non sententia Cæsarei &c. pag. 18. Item §. quæ Pontificia Imperatoria &c. pag. 28. isti textus, ista eadem redicta redocebunt.

Atqui sententiam habent Maximiniani ab Ottone Imperatore haec tenus iudicatam.

An existimas sapientem illum Cameræ Senatum, in illa, quæ hic obijcis, incurtere sententiamque suam illi Imperatoriæ sententiæ contraria complecti voluisse?

Vide præterea tuum idem votum: quæst. ante probata in princip. pag. 88. reperties ibidem asseri, luce meridiana clarus constare, datum Monasterio priu-

legium,